

Република Србија
**КОМИСИЈА ЗА ЗАШТИТУ
КОНКУРЕНЦИЈЕ**

Број: 4/0-03-614/2015-10
Датум: 23.11.2015. године
Београд

Савет Комисије за заштиту конкуренције на основу члана 22. став 2. Закона о заштити конкуренције („Службени гласник РС“, бр. 51/09 и 95/13), члана 192. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 33/97, 31/01 и „Службени гласник РС“ бр. 30/2010) и члана 2. став 1. тачка 2. Тарифника о висини накнада за послове из надлежности Комисије за заштиту конкуренције („Службени гласник РС“, бр. 49/2011), решавајући по захтеву Generali osiguranje Srbija адо, Милентија Поповића 76 и Компаније Дунав осигурање адо, Македонска 4, Београд, у предмету појединачног изузећа рестриктивног споразума од забране, поднетом преко [...], на 48. седници трећег сазива одржаној дана 23.11.2015. године доноси

РЕШЕЊЕ¹

I ИЗУЗИМА СЕ ОД ЗАБРАНЕ рестриктивни споразум – Споразум групе понуђача број 2257/15 (заводни број Generali osiguranja), односно 172812 (заводни број Компаније Дунав осигурање), закључен дана 6.8.2015. године, између Generali osiguranje Srbija адо и Компаније Дунав осигурање, ради учешћа у поступку јавне набавке услуге осигурања број 82 15 0 за Наручиоца ЈР Електромрежа Србије, Кнеза Милоша 11, Београд.

II ОДРЕЂУЈЕ СЕ ПЕРИОД појединачног изузећа од забране рестриктивног споразума, из става I овог диспозитива, у трајању од три године од дана почетка осигуравајућег покрића у случају закључења уговора о осигурању, по спроведеној Јавној набавци набавке услуге осигурања имовине број 82 15 0.

III УТВРЂУЈЕ СЕ обавеза и НАЛАЖЕ СЕ подносиоцима захтева да на име накнаде за издавање овог решења уплате износ од 1.200,00 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије важећем на дан уплате, на рачун Комисије за заштиту конкуренције бр. 840-0000000880668-16, отворен код Управе за трезор, са позивом на број 4/0-03-614/2015, у року од седам дана од дана пријема овог решења.

¹ Акт садржи заштићене податке. Заштићени подаци приказани су ознаком [...] или у распону који Комисија сматра одговарајућим начином заштите

Образложење

Комисија за заштиту конкуренције (у даљем тексту: „Комисија“) примила је дана 13.08.2015. године Захтев за појединачно изузеће од забране споразума, заведен под бројем 4/0-03-614/2015-1, који су поднела друштва за осигурање: Generali osiguranje а.д.о. Београд, са регистрованим седиштем на адреси Владимира Поповића 8, Београд и Компанија Дунав Осигурање а.д.о. Београд, са регистрованим седиштем на адреси Македонска 4 (у даљем тексту појединачно по имену друштва или заједничким именом „Подносиоци захтева“), поднет преко [...]. Захтев се односи на изузеће Уговора о конзорцијуму – споразум понуђача у вези јавне набавке бр. 82 15 0 за пружање услуга: осигурање од пожара и других опасности, осигурање машина од лома и других опасности, осигурање од крађе и осигурање робе у транспорту (у даљем тексту: Уговор о конзорцијуму), закључен дана 6.8.2015. године. Уплата накнаде из члана 2, став 1, тачка 2 Тарифника о висини накнада за послове из надлежности Комисије за заштиту конкуренције („Сл. гласник РС“ 49/2011), извршена је 12.08.2015. године о чему је подносилац захтева доставио доказ у прилогу Захтева.

Чињенице и околности, на којима Комисија заснива своју одлуку у овој управној ствари, утврђене су из следећих поднесака и прилога:

- Споразум групе понуђача, који су Подносиоци захтева закључили 6.8.2015. године, број споразума 2257/15 (заводни број Generali-ја), односно 172812 (заводни број Компаније Дунав осигурање), ради учешћа у поступку припремања и подношења заједничке понуде у поступку јавне набавке услуге осигурања имовине 82 15 0 за ЈП Електромреже Србије.
- Захтев бр. 4/0-03-614/2015-1 од 13.08.2015. године са прилозима, Допуна Захтева 4/0-03-614/2015-5 од 28.09.2015. године, са прилозима и Допуна Захтева 4/0-03-614/2015-7 од 19.10.2015. године;
- конкурсна документација за осигурање имовине, број Јавне набавке 82 15 0 из јула 2015. године;
- изјашњења Generali osiguranja.

Предмет Захтева за појединачно изузеће

Захтев за појединачно изузеће од забране рестриктивног споразума поднет је на основу члана 12. а у вези са чланом 11. Закона о заштити конкуренције („Службени гласник РС“, бр. 51/09, 95/2013, у даљем тексту: Закон), а према Уредби о садржини захтева за појединачно изузеће споразума од забране („Службени гласник РС бр. 107/2009 – у даљем тексту: Уредба). С обзиром да Захтев није, у свему, поднет у складу са Уредбом Налогом бр. 4/0-03-614/2015-4 од 22.09.2015. године, наложено је подносиоцу захтева, да уреди захтев у складу са Уредбом. У оквиру утврђеног рока подносилац захтева је доставио Допуну Захтева 4/0-03-614/2015-5 од 28.09.2015. године и Допуну Захтева 4/0-03-614/2015-7 од 19.10.2015. године.

Комисија је извршила увид у приложену документацију и прилоге и констатовала да је пријава, након Позива за исправку поднеска и достављања додатне документације и изјашњења у допунама Захтева, уредна.

На основу приложене документације Комисија констатује да су подносиоци захтева, као уговорне стране, дана 6.8.2015. године закључили Уговор о конзорцијуму – споразум понуђача у вези јавне набавке бр. 82 15 0, заведен под деловодним бројем 2257/15 код друштва Generali osiguranje а.д.о. Београд, односно 172812 код друштва Компаније Дунав осигурање а.д.о. Београд. Закључењу уговора су приступили ради учешћа у поступку припремања и подношења заједничке понуде у поступку јавне набавке услуге осигурања имовине 82 15 0 за ЛП Електромреже Србије (у даљем тексту ЕМС или Наручилац). Захтевом је тражено појединачно изузеће од забране на период од три године од дана почетка осигуравајућег покрића.

Предметним захтевом алтернативно је затражено да Комисија одбаци предметни Захтев за појединачно изузеће од забране рестриктивног споразума, јер предметни уговор не представља рестриктивни споразум у смислу члана 10. Закона или да се изузме од забране из члана 10. Закона, а све у складу са члановима 11, 12. и 14. Закона.

У предметном Захтеву, односно Допунама захтева, изнети су захтеви за заштиту података наведених у Захтеву и допунама, укључујући прилоге, а у складу са чланом 45. Закона о заштити конкуренције. По захтевима за заштиту података, Председник Комисије је донео Закључак о заштити података бр. 4/0-03-614/2015-9 од 28.10.2015. године.

Странке у поступку/уговорне стране су:

1. GENERALI ОСИГУРАЊЕ а.д.о. Београд, са регистрованим седиштем на адреси Владимира Поповића бр. 76, Београд-Нови Београд, које заступа Andrea Simoncelli, генерални директор, матични број: 17198319, чланови друштва Assicurazioni Generali S.p.A, претежна делатност: неживотно осигурање.
2. КОМПАНИЈА ДУНАВ ОСИГУРАЊЕ а.д.о. Београд, са регистрованим седиштем на адреси Македонска бр. 4, Београд, које заступа Мирко Петровић, генерални директор, матични број: 07046898, претежна делатност: неживотно осигурање.

Предмет споразума

Подносиоци захтева су навели да предметни уговор представља споразум понуђача у поступку јавне набавке закључен у складу са чланом 81. Закона о јавним набавкама („Сл. гласник РС“, бр. 124/2012, 14/2015), а са друге стране њиме се заснива нови правни однос саосигурања, у смислу одговарајућих одредби Закона о осигурању, који садржи дефиницију овог уговора у члану 6. као споразум о заједничком сношењу и расподелу ризика. Њиме се дефинишу међусобна права и обавезе уговорних страна у вези са припремом и подношењем заједничке понуде ради учешћа у отвореном поступку јавне набавке бр. ЈН 82 15 0.

Циљ споразума

Према наводима подносилаца, циљ овог споразума, у делу који се односи на правни посао саосигурања, је расподела ризика између уговорних страна и њиме се дефинишу њихови економски односи. Уговор о конзорцијуму, према даљим наводима подносилаца, као уговор чија је садржина делом уређена Законом о јавним набавкама, закључен је како би [...].

Уговором се регулишу и питања у вези издавања полиса, фактурисања и наплате премије, пријема и решавања одштетних захтева итд.

Права и обавезе уговорних страна

Према наводима подносилаца уколико уговор буде додељен Конзорцијуму, уговорне стране су постигле сагласност, да се права и обавезе из Уговора о осигурању извршавају од стране носиоца посла [...], а да ће чланови конзорцијума кроз Уговор о саосигурању, међусобно регулисати обрачун припадајућих бруто премија, претходно умањених за трошкове спровођења, које има носилац посла и то према расподели ризика [...]. Наплату премије врши носилац посла.

Трајање уговора

Трајање уговора о конзорцијуму је везано за наступање следећих околности:[...]. Јавна набавка је расписана на три године.

Дефиниција споразума

Подносиоци су навели да сам Закон о осигурању прописује да је саосигурање споразум друштава о заједничком сношењу и расподели ризика, а предметни уговор садржи све кључне елементе да би се конституисао институт саосигурања, односно Стране ће [...].

Налази и оцене Комисије

Комисија је извршила оцену правне природе овог споразума, полазећи од одредби Закона о заштити конкуренције, а нарочито члана 10. којим се дефинише појам рестриктивног споразума односно одговарајуће подзаконске регулативе, како би се утврдило да ли је њима обухваћен предметни споразум, као уговор о конзорцијуму - уговор о саосигурању, односно да ли се о предметном захтеву Комисија треба да одлучује у поступку појединачног изузећа од забране.

Полазећи од природе, циља и очекиваних ефеката предметног споразума, а нарочито од релевантног тржишта на коме послују учесници споразума, Комисија је констатовала да се у конкретном случају ради о хоризонталном споразуму.

Комисија је оценила да исти није обухваћен Уредбом о споразумима о истраживању и развоју између учесника на тржишту који послују на истом нивоу производње или дистрибуције који се изузимају од забране („Сл. гласник РС“ бр. 11/2010). Рестриктивни споразум, а с обзиром на то да за предмет нема заједничко истраживање и/или развој производа или производног процеса, заједничко коришћење резултата истраживања и/или развоја производа у складу са претходним споразумом између истих учесника на тржишту, нити заједничко истраживање и развој производа или производног процеса, без обавезе заједничког коришћења резултата истраживања и развоја, као и с обзиром на то да се уговором о саосигурању не уређују односи

у вези са истраживањем и развојем, већ се утврђује заједничка подела ризика, није обухваћен поменутом Уредбом о истраживању и развоју.

Комисија је испитивала и могућност изузимања од забране по категоријама споразума, а у складу са Уредбом о споразумима о специјализацији између учесника на тржишту који послују на истом нивоу производње или дистрибуције који се изузимају од забране („Сл. гласник“ бр. 11/2010). Комисија је закључила да Уговор о саосигурању/Уговор о конзорцијуму, у конкретном случају, није обухваћен дефиницијом споразума о специјализацији из члана 3. поменуте Уредбе, иако су у питању уговори закључени између независних учесника на тржишту који послују на истом нивоу производње и дистрибуције. Уговорне стране из предметног уговора не преузимају нити једну од обавеза побројаних у члану 3. исте Уредбе која предвиђа постојање споразума о обустави производње, од стране једног или више учесника у споразуму, у корист других учесника у споразуму, који се обавезују да преузму производњу или пружање услуге. Такође, уговор није обухваћен ни тачком 3. истог члана, у којој се наводи да споразум о специјализацији подразумева учешће два или више учесника који се обавезују да заједнички производе одређене производе. Комисија је закључила да се иста односи на споразуме који се појављују у ранијим фазама производно прометног циклуса и који подразумевају производњу или пружање неодређеног броја услуга иако може бити утврђен и коначан обим производње. Уговор о саосигурању за конкретан ризик, односно тзв. *ad hoc* уговор о саосигурању, односи се на тачно одређени производ (тачно одређени ризик, у потпуности индивидуализиран) и на одређеног (непосредног) купца, док би уговори о саосигурању, који би обухватили неодређен број ризика или корисника (нпр. уговор о саосигурању ради пружања услуге осигурања свих ризика одређене врсте), били најближи дефиницији уговора о специјализацији. У теорији такав уговор о саосигурању је назван *pool* саосигуравача (реосигуравача).

У складу са наведеним Комисија је вршила оцену постојања рестриктивног споразума у складу са природом уговора који је поднет на изузеће, његовим елементима, предметом и правима и обавезама уговорних страна, а све имајући у виду шта представља ограничење конкуренције из члана 10. Закона. Комисија је претходно пошла од чињенице, која је неспорна, да се ради о учесницима на тржишту, који су независни и међусобно су конкуренти. Стога је уговор о саосигурању, односно у овом случају уговор о конзорцијуму, споразум између конкурената и представља тзв. хоризонтални споразум, закључен ради извршења појединачно одређеног посла.

У циљу испитивања постојања ограничења конкуренције из члана 10. став 2. Закона, Комисија је пошла од претходног испитивања да ли су уговорне стране могле самостално учествовати у поступку јавне набавке.

Комисија је при томе пошла од конкурсних услова, те констатује да Компанија Дунав осигурање [...] да се удружи са Generali осигурањем..

У погледу могућности самосталног учешћа Generali осигурања, Комисија је пажљиво анализирала наводе подносиоца захтева, који су истицали [...] из разлога што:

- [...]
- [...]

- [...]

Што се тиче наведених разлога, Комисија није могла [...] ценити као релевантну чињеницу са аспекта немогућности самосталног испуњења услова Јавне набавке, односно [...] није могла бити цењена као услов који [...] није могао самостално испунити. Такође, наводе о [...], Комисија је могла ценити само кроз објективан критеријум висине самопридржаја, који је прописан Законом о осигурању и Комисија оцењује да је [...], али истовремено није могла ту чињеницу ценити као објективну немогућност учешћа у поступку Јавне набавке, с обзиром на то да [...]. Такође, Комисија је ценила и навод који се односи на [...], али како Подносиоци нису [...], Комисија исту није могла ценити као релевантну.

На овом месту, Комисија понавља претходно изнети став о значају критеријума максималног самопридржаја, као објективног критеријума којим се умањује ризик пословања друштава за осигурање, односно института реосигурања и ретроцесије којима се врши дисперзија ризика са иностраним осигуравајућим друштвима, а истовремено налази да је институт саосигурања, као законом прописан и дозвољен, такође један од начина смањења пословног ризика на страни друштава за осигурање. За Комисију је прихватљива тврдња да се саосигурањем [...]

Комисија у складу са претходним закључује да су споразум закључили, на једној страни Generali осигурање, које је [...] и на другој страни Компанија Дунав осигурање, која [...]. Комисија је прихватила доказе Компаније Дунав осигурање који су [...] и констатује да су Подносиоци захтева ту чињеницу учинили несумњивом. Међутим, [...] није дала довољно образложење и оправдање [...]. У складу са тиме, **Комисија је оценила овај споразум као рестриктиван** у смислу члана 10. Закона о заштити конкуренције, где се ограничење јавља на страни понуде (производње), како је то одређено у члану 10. став 2. тачка 2) Закона.

Примена института Споразума мањег значаја

Комисија је, полазећи од законом утврђених услова за примену института Споразума мањег значаја, била у обавези да испита да ли је предметни споразум обухваћен овим институтом. Према члану 14. Закона, споразуми мањег значаја су, између осталог, и споразуми између учесника на тржишту који послују на истом нивоу ланца производње и промета (хоризонтални споразуми). Комисија је стога била у обавези да најпре одреди релевантно тржиште односно учешће на релевантном тржишту уговорних страна.

Релевантно тржиште

Чланом 6. Закона прописано је да је релевантно тржиште у смислу овог закона тржиште које обухвата релевантно тржиште производа на релевантном географском тржишту. Уредбом о критеријумима за одређивање релевантног тржишта („Службени гласник РС”, бр. 89/2009), ближе су одређени критеријуми за дефинисање релевантног тржишта производа и релевантног географског тржишта.

Као релевантно тржиште производа подносиоци захтева су предложили тржиште пружања неживотних врста осигурања у Републици Србији. Према наводима Подносилаца на овом тржишту супституција понуде је потпуна, сваки осигуравач који се бави пословима

неживотног осигурања се може појавити као осигуравач, а не постоје баријере које би захтевале сужавање производног тржишта.

Подносиоци захтева су навели да су услови конкуренције, у пружању предметних услуга одређених као релевантно тржиште производа, исти или слични на целој територији Републике Србије, те услед тога не постоје оправдани разлози за даље сужавање тржишта у географском смислу. У вези са релевантним тржиштем производа, Комисија је имала у виду да су неживотне и животне врсте осигурања различите по својој природи, начину израчунавања ризика, премија и штета, степену концентрисаности на тржишту и да постоје осигуравајућа друштва која се искључиво баве животним осигурањима. Врста осигурања која је предмет споразума групе понуђача, спадају у неживотне врсте осигурања.

Подносиоци су истакли и да је тржиште осигурања регулисано тржиште од стране надзорног органа, Народне банке (у даљем тексту НБС). Према извештају НБС, Херфиндал-Хиршманов индекс тржишта осигурања износи 1.124, што показује умерену концентрацију и стога подносиоци сматрају да се ово тржиште може сматрати конкурентним. Тренутно у Републици Србији постоји 15 друштава за осигурање који су лиценцирани за послове неживотних осигурања, а потенцијална конкуренција је такође јака.

Тржишни удели по најбољем сазнању Подносилаца износе [30-40%] Дунав осигурање и [10-20%] Generali osiguranje.

Комисија није, полазећи од особина предмета Јавне набавке и ризика који се саосигурава, прихватила предлог подносиоца захтева да се као релевантно тржиште производа одреди тржиште пружања неживотних врста осигурања. Наиме, члан 2. Уредбе о критеријумима за одређивање релевантног тржишта наводи да се релевантним тржиштем производа сматра скуп роба/услуга које потрошачи сматрају замењивим у погледу њихових својстава, уобичајене намене и цене. Замењивост скупа роба/услуга врши се на основу критеријума процене могућности опредељења купца за куповину друге робе или услуге, које су замена за предметну робу или услугу. У предметном случају то се односи на ризике који се наводе у члану 9. врсте осигурања 8. и 9. Закона о осигурању („Сл. гласник РС” 139/2014): осигурање имовине од пожара и других опасности, које покрива штете на имовини које настану услед пожара, експлозије, олује и других природних непогода, атомске енергије, клизања и слегања тла, осим штета које покривају осигурања из тач. 3) - 7) овог члана и остала осигурања имовине, која покривају штете на имовини настале због лома машина, провалне крађе, лома стакла, града, мраза или других опасности, осим штета које покривају осигурања из тач. 3) - 8) овог члана.

Комисија закључује најпре, да подносиоци нису учинили вероватним да су ризици и њихово осигурање, описани у предмету ове јавне набавке, замењиви са позиције Наручиоца ЈП ЕМС, са другим врстама осигурања, односно Комисија полази од искуственог става да је осигурање појединачних ризика незамењиво са позиције купца. Такође, Комисија полази и од методолошког приступа Народне банке Србије, по којој се врши израда извештаја о Укупним премијама и распореду премије по врстама осигурања, који познаје, од значаја за овај поступак, две врсте осигурања и то: 1) осигурање имовине од пожара и других опасности и 2) остала осигурања имовине. Конкурсном документацијом обухваћена је и врста осигурања,

осигурање робе у превозу, али како је учешће ове врсте осигурања 1% од укупне премије неживотних осигурања, Комисија је оценила да ова врста осигурања није релевантна за дефинисање релевантног тржишта. У погледу предлога подносиоца захтева, да се дефиниција релевантног тржишта производа прошири на све облике неживотних осигурања побројаних у члану 10. Закона о осигурању, применом критеријума из члана 2. став 4) односно члана 4. Уредбе о критеријумима за одређивање релевантног тржишта, Комисија није прихватила наведену дефиницију. Комисија полази пре свега од чињенице да учесници на тржишту неживотног осигурања већ пружају горе наведене услуге и да Подносиоци захтева нису доказивали на који начин [...], нису присутни на овом тржишту. Узима се у обзир чињеница да су [...] оспособљена за пружање ових услуга и да су регистровани њихово пружање. Комисија није посебно издвајала услуге осигурања за ове врсте ризика које се прибављају у поступцима јавних набавки, као засебна (релевантна) тржишта, иако се услови надметања и начин тржишног надметања (императивним прописима регулисан поступак прибављања услуга/добра) у значајној мери разлику од осталих тржишта. Наручилац има специфичну улогу на овом тржишту где, осим утврђивања највише вредности уговора, нема могућност да значајније утиче на постигнуту цену, што могу учесници на другим (нерегулисаним) тржиштима кроз преговарање.

Комисија стога, одређује као **релевантно тржиште производа на коме су активни учесници у споразуму, тржиште осигурање имовине од пожара и других опасности (врста осигурања 8) и остала осигурања имовине (врста осигурања 9)²**. На основу јавно доступних података укупно остварена премија Подносилаца захтева на релевантном тржишту производа чини цца 50-60%³, што према оцени Комисије истовремено представља и тржишно учешће учесника у споразуму, на овако дефинисаном релевантном тржишту.

Комисија је прихватила **одређење територије Републике Србије као релевантног географског тржишта**, односно прихватљиви су наводи да је географско тржиште национално, јер је то тржиште под директним надзором Народне банке Србије, као надзорног органа за област осигурања у Републици Србији и на том тржишту се примењује идентична регулатива у области пружања конкретних услуга које су предмет споразума.

На основу претходног Комисија закључује да нису испуњени услови за примену института споразума мањег значаја, јер су заједнички удели уговорних страна, на релевантном тржишту, већи од 10%.

Појединачно изузеће од забране

У складу са претходним Комисија је вршила оцену испуњености услова из члана 11. Закона, а све у складу са чланом 12. Закона. Комисија је оцењивала да ли предметни споразум доприноси унапређењу производње и промета, подстицању техничког или економског напретка, при чему потрошачима обезбеђује правичан део користи, а под условом да учесницима на тржишту не намеће ограничења која нису неопходна за постизање циља

² у складу са чланом 9. Закона о осигурању (Службени гласник РС 139/2014)

³ подаци Народне банке Србије за период 1.1.-31.12.2014. године

споразума, односно да не искључује конкуренцију на релевантном тржишту или његовом битном делу.

Примена одредби о појединачном изузећу од забране

Оцењујући предметни уговор са становишта испуњености услова из чл. 11. Закона, у погледу доприноса унапређењу производње и промета, односно подстицању техничког или економског напретка, за Комисију је прихватљива оцена и образложење подносиоца захтева да је [...].

Природа ризика је таква да се тешко може претпоставити фреквенција штета, а имовина ЕМС-а (далеководи и енергетска мрежа) су просторно врло дисперзовани, али су [...], а са друге стране због [...] повећава се ризик од штета у смислу фреквенције. [...]. Иако нема директног утицаја, Комисија је ове наводе Подносилаца ценила као прихватљиве.

Оцењујући испуњеност услова из чл. 11. Закона, по коме споразум мора потрошачима обезбедити правичан део користи, под условом да не намећу учесницима на тржишту ограничења која нису неопходна за постизање циља споразума, односно да не искључују конкуренцију на релевантном тржишту или његовом битном делу, за Комисију је прихватљиво образложење и оцена подносиоца захтева у погледу укупних ефеката предметног уговора на потрошаче на релевантном тржишту кроз [...]

Комисија је имајући у виду наведено у претходна два пасуса, имовину ЕМС-а оценила као незаменљиву у смислу њене инфраструктуре и из тог разлога је оценила да су образложења у вези [...], дата од стране Подносилаца, прихватљива.

Након анализе предметног захтева и припадајуће документације, Комисија је оценила да се самим закључењем и спровођењем предметног споразума не искључује конкуренција на релевантном тржишту или његовом битном делу.

[...]

Након анализе предметног захтева и припадајуће документације Комисија је оценила да се самим закључењем и спровођењем предметног споразума не искључује конкуренција на релевантном тржишту или његовом битном делу, односно да споразум не ограничава, нарушава или спречава конкуренцију у значајној мери, те је оценила да су Подносиоци захтева у довољној мери аргументовали и доказали испуњеност Законом прописаних услова за појединачно изузеће предметног рестриктивног споразума од забране, а сагласно овој оцени одлучено је као у ставу I диспозитива овог Решења.

Комисија је оценила да су Подносиоци захтева у довољној мери аргументовали и доказали испуњеност Законом прописаних услова за појединачно изузеће предметног рестриктивног споразума од забране, а сагласно овој оцени одлучено је као у ставу I диспозитива овог Решења.

На основу одредбе члана 60. став 2. а у вези са чланом 12. став 3. Закона, одлучено је као у ставу II диспозитива овог Решења, при чему је Комисија имала у виду све чињеничне наводе подносиоца захтева, своје оцене донете на основу анализе тендерске и уговорне документације.

Сагласно члану 60. став 5. Закона и члану 2. став 1. тачка 2. Тарифника одлучено је као у тачки III диспозитива овог Решења. Констатује се да су подносиоци захтева доставили доказ о извршеној уплати износа накнаде у складу са Тарифником (уплата од 1.200 еура у динарској противвредности од 144,045,72 динара (словима једнастотиначетрдесетчетирихиљаде и четрдесетпет динара и 72/100), извршена 17.8.2015. године), чиме су извршили налог из тачке III диспозитива.

Упутство о правном средству:

Ово решење је коначно у управном поступку.

Против овог решења може се покренути управни спор тужбом која се подноси Управном суду у року од 30 дана од дана пријема решења.

Председник Комисије

Доц. др Милоје Обрадовић

Доставити:

- [...]
- Архиви